

INDEX RERVM NOTABI-
LIVM ORDINE ALPHABETICO
dispositus eorum quæ continentur.

1

- A B B A S.**

A BBates & alii habentes iurisdictionem quasi Episcopalem, an possint erga subdolos diffringere in his quae Tridentinum scilicet 6. & de reformacione concedit Episcopat. Et an subdoliti horum possint ad Epitomam configurare causa sua estius. 8. disp. a. 12.

A Abbottes, ex eis qui habentes iurisdictionem quia Episcopalem, an possint fecundum dispensationem VI de litera D. verbo dispensare secum. n. 100.

A B O R T I V S.

A Bortum procurare, ac medicinas applicare, & pregnanti ex ea facta, cu[m] abusus periculis an licet. lib. 10. cor. 12. 10. Quid, ut occulteret peccatum matris, ne infame, ut 181 num. 10.

A B S O L U T I O.

A Bsolutionem reseruant, an ignorantis excusetur in ignorante reservationem? lib. 9. 12. p. 1. n. 8. Et an permissib[em].

Absolutione in f[actu] conscientie, & in foro penitentie, an differantur? quid utriusq[ue] sit. 8. disp. Part. 14. n. 29.

A C C E P T I O P E R S O N A R V M.

A Cceptio personarum an sic cum dicitibus, aut nobis in facultate dispensare in matrimoniis imp[er]missibilis? 8. disp. 19. n. 5.

A C C U S A R E, E T A C C U S A T I O.

A Ccusare adulterium, clausi, detinet locutionem licet, non timet adulterio? Et vox locutus criminaliter accusat eum, adulterum? Vide litera C. Verbo compensatione. n. 120. & ibi, an quod ad hoc sint pars?

A Ccusare an licet viro adulterum ante sententiam adiuvium, & si in prius iudicium non fuerit per viam actionis deductum lib. 10. disp. 2. n. 35.

A Ccusatio adulterij an aliquo tempore praesertim batitur ut deinceps ea non permitatur? lib. 10. disp. 3. n. 8. Ita de accusacione adulterij: vid. litera D. Verbo ducenti p[er] totum.

A Ccusatio adulterij quando extinguatur per a[ccusationem] familiarem? Vide verbo adulterium. n. 4. & ibi de accusatione cuiuslibet iniurie.

A Ccusatio adulterij an praevaricaret secretam monitionem lib. 10. disp. 10. n. 3. Et an in scriptis, ad prestatu[m] calonies ibi. n. 4.

A ctio, Actor, & Actus.

A Ctio culis an extinguat criminalem vel est contra h[abitu]l[em] predicti lib. 10. disp. 8. pom. 19.

A Ctio exceptio quoties a loco competenti, & de illum non fuit deductum ad iudicium per viam actions, an possit deduci per viam exceptionis? lib. 10. disp. 9. n. 25.

A ctore nil probante, an sit iuramentum defensandum re in causis coniugalibus? lib. 7. disp. 11. n. 1. v. 1. v. 1.

A ctus coniugal is an sit licitus, & gratiam conferat ex opere operato? lib. 7. disp. 1. n. 1. & 3. Cetera vide deuterem.

A D O P T I O.

A Doptio quid possit? lib. 7. disp. 6. n. 1. Et quod si p[re]dicti fit & quis possit ad optare: quis adoptari possit? n. 1. Et quod modis foliulari? ibi. n. 1.

A doptio quod cognatione legalis, quia parentis. Vide litera C. Verbo & gnaio legalis, q[ui]a n. 75. 1. 1. 3. 1. 2. 8.

A dulcer, Adultera, Adulterium.

A Dolter an possit circa adoptionem sua uxoris transfigere, & ex vxori adulteria confessata in diuinitate, ne ipsius accusetur? lib. 10. disp. 6. n. 10.

A dulter: vt perdit donatione propter nuptias, lib. 10. disp. 8. n. 11. An defederit ad id conscientia iudicis? Et quid, si la[bi]t[ur] sibi se tueratur, vel appellatur a sententia litera 3. & 14. Quid si habeat filios ex illo, vel altero matrimonio? ibi n. 12.

A dulter Vir an possit accusari de adulterio antecedentiam preperatibili? 10. disp. 10. n. 25.

A dulter coniux quando possit ingredere religione, non vere eis, ut ad ordinis pleniori? Vide litera O. Verbo ordinis. n. 38.

A dulter coniux initus an possit alteri reconstituta? lib. 10. disp. 12.

A dulter coniux an fit ius ex ligandi debiti e[st] ipso prius latu[m] 10. disp. 12. n. 8. Et ibi q[ui]d si negans adiutorium sibi se reficiat?

A dulter coniux sine fugientis sue reficiat, quando fit sterilis? Vide litera R. Verbo restitutio. n. 4. 3. & 44.

A dulter vir quod perdat per adulterium? Vide litera O. Verbo dos. n. 147. & litera P. verba paremp[er]na. n. 16.

A dulter vox an possit interfici a viro? Vide litera M. Verbo maritus. n. 10. Et qualiter possit femel accusat[ur] criminaliter ad processum, accusari adulterio? ibi. n. 19.

A dulter in adulterio persistentem an tenet ut vir dimittatur? lib. 10. disp. 12. n. 1. v. 1. q[ui]d 2.

A Et quid de uxore respiciat vir adulterio in criminibus persistentiis ibi. n. 27. Et quid si vir iure est viri fore, ut em non accuset? ibi. n. 22. Et an licet viro reconciliare sibi & yuxtam adiutoriam teraties quibus voluntatis est? n. 35. Et an tecum vir denegare alimenta ei adulterio persistentiib[us]. 17.

A adulterius in aliis necessarij, confitetur, unicunq[ue] ad uxoris extra legitimam vestis & vestis eius, qui simili accessu se solutus? lib. 9. tota d. sp. 18.

Adul.

INDEX.

- 19 Adulterium quo ad diuiniū. Vide diuiniū, per totum.
 20 Adulteriū circumstantia an habeat accessus vel conjugari, vel solutio ad conjugatum, quando vir ille non effugiat feme, lib. 9. disp. 6. n. 19.
 21 Adulteriū si accufatio intra quod solum tempus proponi posset, ut & deinceps praescribatur, lib. 9. disp. 3. n. 9.
 22 Adulteriū, accufatio an sit mixta, accedat, criminali, lib. 10. disp. 8. n. 19. Et quicad clus remissione, compensationem, & accusationem, Vide verbo diuiniū per totum.
 23 Adulteriū exceptio an sit perpetua, possit op̄oni post literam ceteras, lib. 10. disp. 6. n. 12.
 24 Adulteriū peccata que sunt apud omnes nationes, lib. 10. n. 2. An vero perdat dote per adulteriū, ibi. 1. Et an perdat can ob oscula, & amplexus, vel quando vi cogita est, aut mente. Et re ipsa quo ad dote per adulterium admittendam. Vide litera D. verbo dos, 2. nu. 247. ad 21. & nu. 254. 255. 256.
 25 Adulteriū foris mixta sit. Vide litera I. verbo iudeo, n. 152.
 26 Adulteriū cōpensatio quod accusacionem cōlūm & criminale: & quando tenetur coniux qui posset est adulterio redire ad priorem, & ei re sibi verbo. Vide litera C. verbo compensatio per totum, 2. nu. 120. vñq. ad 12.
 27 Adulteriū transfacto. Vide litera T. verbo trāfig. n. 1. & 12.
 28 Adulteriū & viris quando plectatur pena mortis, lib. 10. disp. 8. n. 32.
 29 Adulteriū si qualiter probari posset, & debeat, ut celebretur diuiniū, vel propria autoritate cōtax negre debet, ut rēcedat, lib. 10. disp. 12. à num. 10.
 30 Adulterium conjugari cum contigata, & habere duplicitem malitiam necessario fatidem, lib. 9. disp. 13. n. 5. & 6.
 31 Adulteriū & quaevis alia iniuria, quid per copulā oscula, & amplexus, & ceteratione in domo, & alia familiaritatis signa, ceterant remitti, lib. 10. tota disp. 14. Et quid, si adit intentio contraria, vel habeat se conlus petens, ut reddet, negat ceteros, & conlus exiger petere, & nō redeat, lib. 10. vñq. ad 23. Et an sufficiat remissio interna abscessio, ceteratione, etiam in iusto altero coniugi, lib. 10. n. 2. Et quid, si deinceps animus remittendi ibi. 03.
 32 Adulteriū spirituale quo ad diuiniū, & an sit compensatio inter ipsū, & carnalia. Vide litera H. toto verbo, hereticis, n. 5. & 7.
 33 Adulterium quando dicunt matrimonium. Vide litera C. verbo crimen, n. 163. 169.
 O E T A S.
 34 O Eras ad matrimonium que requiratur. Vide litera L. verbo impotenta, n. 6.
 A F F I N I T A S.
 35 Affinitas post matrimonium orta quilibet impediat debili positione & omnia ad hoc spectantia. Vide litera I. verbo inefusus, n. 80. 81. 82. 83. Et qualiter iustus & delectationes impedit. Vide litera O. verbo, oscula, n. 44.
 36 Affinitas quid sit, & quorūplex sit eius linea, & eius gradus qualiter comparetur, duret, post mortem & orationem, & inter virū & uxori lib. 7. disp. 4. & nu. 12. vñq. ad 4. Et oration ex vñs fo

oscula

INDEX.

- oscula, & amplexus: lib. 10. disp. 8. 1. n. 24. vñq. ad 17. Et an pedem lite sint alimenta, & expensae ministranda, ibi. 1. n. 7. vñq. ad 10. Et an ex congreſu spadonam oritur, ibi. 1. n. 11. Et an extra ordinaria p. solutio vel etiū tñctibus? Vel ex copula sodomitica, vel saltem hac eob criminis foditatem impedit matrimonium cum cōfanguineis illius, cum quo habita est, ibi. 1. n. 12. 13. 14. Quid, si femen extra vas formina emissa, recipiat utra de mons ministerio, aut alia arte, vel formina remissa, aut dormiens cogita sit, ibi. 1. n. 15. vñq. ad 17. Quid si copula sit occultata? Vel feminā non feminet, est à nom. 1. 8. vñq. ad 21. Et an oratione ex matrimonio rato, ibi. 1. n. 13. vñq. ad 25.
 37 Affinitas an sit quid naturale, vel more Ecclesiasticum, ita ut tempore infidelitatis oritur, di rimari, matrimonium, lib. 7. tota disp. 6.
 38 Affinitas an in aliquo linea recta gradus, seu transuersus, impedit, & dirimat iusta natura matrimonium, lib. 7. tota disp. 66.
 39 Affinitas quote gradu olim & non, dirimat matrimonium iure Ecclesiasticō, lib. 7. disp. tota 67. Et an ex matrimonio orta sit, si per Tridentinum restituta, ibi numer. 1. Et quid, si ex quo quis coiu illicito orta sit, siue aet. Tridentinum, sua post. Et restituta sit, ne impedit matrimonium, nec spontalit. ibi. 1. n. 4. Et an iusta restituta hac sit, ut non sit factus, ultra secundum gradus accessus ad confanguineam, sicut cum qua quis sit fornicatus, ibi numer. 7. 8. Et an superuenient sponsalibus, ea distinet, ibi numer. 10.
 40 Affinitas an oratur ex affinitate, lib. 7. disp. 67.
 41 Affinitas que petat in eius dispensatione explicari, ne fabrepita sit. Vide litera A. verbo dispensatio in confangunitate, n. 15.
 Alere, & Alimenta.
 42 A Leto an tenetur vir uxori que passa est in cōfusione ad matrimonij tauroem, quod posset iudicatum est rituum, lib. 7. disp. 9. n. 22.
 43 Alimenta an tenetur vir praefare uxori, lib. 9. disp. 4. n. 19. Et quid, si vir non cohabit, vir tenente dotem, si eam indutam duxerit, ibi. 1. n. 20. & 21. Quid si vir rexcedat, quod fuerit a viro percusso, ibi. 1. n. 22. Quid, si culpa non tendit directe ad separationem: ut si vir ad perpetuum carcere damneatur, ibi. 1. n. 23. Quid, si contra viri culpa sua sum habitanus vel illam cohabitare, ibi. 1. n. 24. Quid si separatio neutrū contigit adiutori culpa, ibi. 1. n. 25. Quid, si vir sit pauper, ibi. 1. n. 27. Et an in extrema necessitate portus tenetur vir & uxori suorum, quād paternitas est filii, ibi. 1. n. 26. Et quid, si dos filii promissa non scilicet, eadem lib. 9. disp. 1. numer. 2. Et quid, si sola pars non solutur. Ea disput. 1. numer. 2. Quid si solutio cesseret ex inopia promitterent, ibi. 1. n. 26. & 27. Quid si tunc vir sit in viri obsecro, ibi. 1. n. 26. Et an vir alienus in his eneptibus, & posset almenta repetrere, ibi. 1. n. 27. Et an tenetur alieno, quando abs. date eam du viri, & si p. sit ali. Ea disp. 5. nu. 8. & 9. Et quid, quando dos obhæsum, aut si tunc vir dolor delictum publicator, ibi. 1. n. 30. Et an vir adultere tenetur vir presta alimenta: & posset illis priuari viri propriis
- A R C T A.
- 70 A Rcta feminā respectu valuerit præsumatur ab ministrando, ibi. n. 28. An tenetur denegare vir adultere pertinaci, lib. 10. disp. 13. n. 17.
 71 Alimenta an viro vixi, non præstare tenetur, lib. 9. disp. 4. n. 27. Et quid, si vir sit banitus, exul, vel damnatus ad tristēs, ibi. 1. n. 23.
 72 Alimenta an sint præstata vidua transiunt ad secundas nuptias, dum ei dos non restituatur, lib. 7. disp. 87. n. 30. Et an filii tenentur eam alere, vel dotorare, si pauper fieri, lib. 7. disp. 88. n. 32.
 73 Alimenta peritis coram iudice seculari, exceptio diuiniū si opponatur, an debet coniugio, & an possit inhibere, lib. 10. disp. 8. n. 17.
 74 Alimenta, vel legata relata viri, & debeat posteriori, quia post cœlum duxit vir mortua priori, lib. 7. disp. 9. n. 28. ad. 60.
 75 Alimenta apud quem coniugem præstari debent filii, facta diuiniū, sua culpa, sua abligatio, ea fuisse quia matrimonium reperitur nullum, lib. 10. tota disp. 20.
 A M E N T E S.
 76 A Menes facti conjugio suis habent petenti, & debitis licetque eis copulare, vel si alii sit amens, lib. 9. tota disp. 1. Et quid, si inter alii sit amens, lib. 9. tota disp. 1. Et quid, si inter omnes amentes, facti sibi viri, & contos ibi. 1. n. 1.
 77 A Mentes non inter se contagiatis contagere & habeant copulam, an sit peccatum, habeat, easdem eis cōfusantes, ac si illi essent sui complices, lib. 9. disp. 23. n. 6.
 A M P L E X U S.
 78 A Mplexus, & oscula. Vide litera T. toto verbo, tactus.
 79 A Mplexus & oscula an probent adulterium, lib. 10. disp. 12. n. 46. & 47.
 80 A Mplexus quando sint condonatio adulterij. Vide verbo adulterium, n. 41.
 A N A T H E M A.
 81 A Nathema sive excommunicatio sit, an sit excommunicatio laicorum sententia, lib. 7. disp. 12. n. 2.
 A N C I L L A.
 82 A Nulla. Vide litera S. toto verbo, serua, 2. nu. mer. 26.
 A P P E L L A N S.
 83 A Prællans sententia in latra, quia ad penam pecuniariam damnatur, se filios testibus tuens, tenetur eam penam restituere, lib. 10. disp. 8. n. 14.
 Arbitri, & Arbitrari. arbitrio, & arbitrari.
 84 A Rbitri, & arbitrari an possint recusari, lib. 7. disp. 11. n. 8.
 A R C H I E P I C O P U S.
 85 A Rchipepiscopus qualiter se habeat ad synodus dictæ capam, vel prouinciam, an tenetur eis legibus tamquam ea inferior, & ab ipsa excommunicati valeat, ad ipsamq. ab eo apelletur, nec in eis decisis diffidat posse, lib. 1. n. 27. & 1. n. 32. vñq. in fin. vñl id tractatur de Episcopo respectu harū synodū, & qui habet votum decisiū in virg. synodo.
 86 Archipepiscopus an possit adiuri a subditis suffraganei, vi retraſet sententiam matrimonij bis confirmaram, aut a qua appellatur non est, quan do posset error competitur, lib. 7. disp. 100. nu. 9. & 10.
 A R C T A.
 87 A talis respectu valuerit præsumatur ab uno, præsumatur ab omnibus cognoscibiliis, lib. 7. disp. 93. n. 12.
 A R G V M E N T U M.
 88 Argumentum à maior ad minus, an valeat in dispensatione, lib. 8. disp. 1. n. 31. vñq. in finem.
 89 Argumentum à contrario sensu non procedit, quando in easū contrario militat ecclasiæ, vel majoratio, lib. 9. disp. 3. n. 11.
 A R T I S P E R I T I.
 90 A Ritis periti. Vide litera M. verbo, matrona, per totum, n. 159.
 A S P E C T U S.
 91 A Species turpes an liecent inter coniuges, lib. 9. disp. 4. n. 13. Et quid, si ad ipsi testimoniis perculsum, lib. 4. n. 41. Quid si sola distinctione sequatur, ibi. 1. n. 42.
 92 A Species turpes an sint mortalis culpa, finis que in ipsi facienda circunstantia, lib. 9. disp. 4. n. 21. vñq. ad 21.
 93 A Species turpes an liecent sponsis de futuro, lib. 9. disp. 16. n. 14.
 A S S E S O R.
 94 A Señor Episcopi potest esse clericus coniugatus, lib. 7. disp. 4. n. 14.
 A V D I R E.
 95 A Vdile turpia, vel comodias, qualis culpa sit, lib. 9. disp. 4. n. 37.
 A VTHORITATIS.
 96 A Vthoritates sanctiorum legum, conciliorum proutcialium, in decreto Gratiani inserit, quā via habeant, lib. 9. disp. 12. n. 8. & 1.
 A V V S.
 97 A Vus an habeat nepotem in potestate, si conspicitur ante evançipationem filii, si postea nascetur, lib. 7. disp. 8. n. 7.
 B
 BAPTISMUS.
 98 B Aptissim an tollat irregularitate bigamus? Vide hanc litera B. verbo, bigamus, n. 26.
 BENEDICTIO.
 99 B Benedictiones nuptiales quād antiquis sicut & quācūd conuentiles lib. 7. disp. 8. n. 1. A quo parochio conferētur & quād debeat ad hoc proprius parochus, & quād suscepione incuria, a ieius eis impedit, tenet, vel concedens impedit de ieiens: & quid circa eis impedit, nō debet bullare, an per hanc suspicione si fulata excommunicatio religiosi benedicti, ibi. 1. n. 34. 5.
 100 C Benedictiones nuptiales omittere, si in mortali & quando dicuntur ex contemptu omittit, lib. 7. disp. 8. n. 6. Et quid, si infideles coniugari ad fidem convertantur, an tenentur recipere has benedictiones, & secundum nō debet bullare, an per hanc suspicione si fulata excommunicatio religiosi benedicti, ibi. 1. n. 34. 5.
 101 C Benedictiones nuptiales omittere, si in mortali & quando dicuntur ex contemptu omittit, lib. 7. disp. 8. n. 6. Et quid, si infideles coniugari ad fidem convertantur, an tenentur recipere has benedictiones, & secundum nō debet bullare, an per hanc suspicione si fulata excommunicatio religiosi benedicti, ibi. 1. n. 34. 5.
 102 C Benedictiones nuptiales omittere, si in mortali & quando dicuntur ex contemptu omittit, lib. 7. disp. 8. n. 6. Et quid, si infideles coniugari ad fidem convertantur, an tenentur recipere has benedictiones, & secundum nō debet bullare, an per hanc suspicione si fulata excommunicatio religiosi benedicti, ibi. 1. n. 34. 5.
 103 C Benedictiones nuptiales omittere, si in mortali & quando dicuntur ex contemptu omittit, lib. 7. disp. 8. n. 6. Et quid, si infideles coniugari ad fidem convertantur, an tenentur recipere has benedictiones, & secundum nō debet bullare, an per hanc suspicione si fulata excommunicatio religiosi benedicti, ibi. 1. n. 34. 5.
 104 C Benedictiones nuptiales omittere, si in mortali & quando dicuntur ex contemptu omittit, lib. 7. disp. 8. n. 6. Et quid, si infideles coniugari ad fidem convertantur, an tenentur recipere has benedictiones, & secundum nō debet bullare, an per hanc suspicione si fulata excommunicatio religiosi benedicti, ibi. 1. n. 34. 5.
 105 C Benedictiones nuptiales omittere, si in mortali & quando dicuntur ex contemptu omittit, lib. 7. disp. 8. n. 6. Et quid, si infideles coniugari ad fidem convertantur, an tenentur recipere has benedictiones, & secundum nō debet bullare, an per hanc suspicione si fulata excommunicatio religiosi benedicti, ibi. 1. n. 34. 5.

tien-

INDEX.

1. tendit etiam quando priores inueniuntur irritati. lib. 7. disp. 8. à n. 14. ad 26. Et illis benedictens an si superius, vel quaque puniendus. ibi à n. 27. vñq; in finem.
2. Benedictio si haec quibus temporibus interdictatur l. b. 7. disp. 8. à n. 1. Et quia peccatum incurat facies eos praestans in illis, vel recipientes ibi n. 4. 5. Et an possit Episcopatus dispensare in hoc. ibi. n. 6. Et an interdicimus eorum sponte futuris monitiones, & matrimonium. ibi. n. 7. & sequentibus vñq; ad. 14. Et an interdicuntur traducti sponte coniuncti & laetitia signati. ibi à n. 12. vñq; ad 20. Et an prohibetur matrimonio consummatio. ibi à n. 13. vñq; ad. 24.
3. Benedictio si haec qualiter tempore interdictum, vel excommunicationis causa possit contineri. Vide litera. I. verbo interdictum. n. 12. Et qualiter excommunicari. Vide litera. C. verbo cxx manuteneat. n. 29. Et qualiter suspensus. Vide litera. S. verbo, sub eius. n. 78. Et qualiter interdictum. litera. I. Verbo, interdictum. n. 120. 122.
4. BENEFICIUM V. M.
5. Beneficium si am per sponsalia amittantur. lib. 7. disp. 4. n. 1. Et an posse matrimonio validum. ibi. n. 3. & 4. Et an ante matrimonio consummatione, ita ut tunc dissoluto matrimonio morte, aut profanatio viroris, ea non recuperetur. ibi. n. 5. & 6. Et an vacent quicquid; que godocimus, acc. illas, & reg. illas ad beneficia. ibi. n. 7. Quid, si illegitimus, aut alii impeditus impetratur dispensatio ad beneficium, vel quicquid; ad plura beneficia, & mox inlicit matrimonio, an extinguatur dispensatio, ita ut soluto matrimonio ei non profici. ibi. n. 8. & 9. Et an posset mortaliter clericis valere coniugatus, recipiens beneficium. ibi. n. 10. Et an eius beneficium possit impetrari ab a li tanquam vacans. ibi. n. 10. Et an conjugatus recipiens beneficium restituere fructus posse perceptos. ibi. n. 12. Et an possit refugare beneficium. ibi. n. 13.
6. Beneficia va. ent per matrimonium irritum. lib. 7. tota disp. 4.
7. Beneficij incapax est conjugatus quicquid; & laetus, & si statim initiatu sibi. lib. 7. disp. 45. n. 12. Et quid si conjugatus esse voleat, ut statim missi. n. 16. Et quid si viror adulera sit, & vir ad ordinem promovatur, ut eodem lib. 7. disp. 42. n. 16.
8. Beneficij recipiens contingat non inuictus regula de triennali possit esse: & quid de alijs inabilitate. lib. 7. disp. 42. n. 15.
9. Beneficij obiectum non inuictus regula de triennali possit esse: & quid de alijs inabilitate. lib. 7. disp. 42. n. 15.
10. Beneficij recipiens non inuictus, an possit Episcopatus dispensare. lib. 7. disp. 41. n. 17. & 18.
11. Beneficij in cognitio refugari ab eo qui est filius priorum spissare, vel est priuatus per senectatem, & fida ea beneficij impetracione, si antea poterat Episcopatus dispensare in retentione, ad huc possit. lib. 7. disp. 42. n. 2.
12. Beneficij incapax est quoque pensionis incapax lib. 7. disp. 44. n. 17.imo.
13. Beneficij curatus recipiens non intendens promoueri, vel dubitans, vel sub conditione, nisi cum facultas cuenerit, an peccet, & teneatur restituere fructus. lib. 7. disp. 45. à n. 1. vñq; ad. 12.
14. Beneficij simplex recipiens, siue illi sit annexus ordo sacerdotum, siue non, animo non respondet illis, sed descendit viroris, an peccet, & teneatur fructus restituere. lib. 7. disp. 45. à n. 1. 3. vñq; in fin.
15. Et quid de recipiente pensionem eo animo. ibi n. 20. Et quid de capellanijs. ibi. n. 15.
16. Beneficij recipiens donec pinguis obtinet, aut donec permouet, & e signete pensione referata, an peccet. lib. 7. disp. 45. n. 12.
17. Beneficij conferendi potesta. Vide litera. P. verbo, potestas. n. 72. Et an beneficij collatio, aut presentatio, stricta confirmetur impetracioni dispensatione. lib. 8. disp. 7. n. 12.
18. Beneficij principis quid sit, si lat. interpretabundam. lib. 8. disp. 1. n. 4.
19. ESTIALITAS.
20. B. Estialis an sit iusta diuinitus causa. lib. 10. disp. 4. n. 14.
21. BIGAMIA.
22. Bigamia irregularitas cur induita sit, & cur dicatur ex defacto sacramenti. lib. 7. disp. 8. n. 1. Et quocunque sit. ibi. n. 1. Et an incurrit per multiplicem coniugium ab his matrimonio. ibi. n. 3. Et vi incurrit, desiderare semper copula, ut feminis clauso intra vas, & semina feminis. ibi. n. 4. 5. Et an requiritur, ut feminis clausa sit corrupte, feminis recipio, intra vas, nec sufficiat, nec requiratur clausa, & pectus. ibi. n. 5.
23. Bigamia irregularitas quo fore induita sit, & an possit Pontificis in ea dispensare. lib. 7. disp. 8. à n. 5. vñq; ad. 7.
24. Bigamia vera, vel interpretatione irregularitas an possit tolli per Episcopatus dispensationem. lib. 7. disp. 8. n. 8. vñq; ad. 15. Et quid, virtute Tridentini, si ex occulta sit. ibi. n. 12.
25. Bigamia similitudinaria clerici in sacris constituti, possedisse leuius matrimonium, an possit tolli per Episcopatus dispensationem. lib. 7. disp. 8. n. 16. vñq; ad. 22. Et quid, virtute Tridentini, si ex occulta sit. ibi. n. 22.
26. Bigamia similitudinaria clerici in sacris constituti, possedisse leuius matrimonium, an possit tolli per Episcopatus dispensationem. lib. 7. disp. 8. n. 16. vñq; ad. 22.
27. Bigamia irregularitas an tollatur per religiosum professionem, & quicquid; alias. ibi. 7. disp. 8. n. 17.
28. Bigamia irregularitas an tollatur per baptismum, & incurrit per matrimonium ante illum inuenit, casu quo si post initio, incurrit. et. lib. 7. disp. 8. n. 8. & duplice sequenti.
29. Bigamia irregularitas an tollatur per religiosum professionem, & quicquid; alias. ibi. 7. disp. 8. n. 17.
30. Bigamia irregularitas quare sic dicitur, & inducat irregularitatem. lib. 7. disp. 8. n. 1. Et an incurrit per duplex matrimonium irritum, aut alterum tantum validum. ibi à n. 2. vñq; ad. 5. Et quid, si contrahens ignorat posterioris matrimonij nullitate. ibi. n. 4. Et an haec irregularitas sit ex de isto. eadem. n. 6.
31. Bigamia an incurrit continebendo cum viuenda, vel coruuta, & quais debet. sive haec corporis. lib. 7. disp. 8. n. 7. Et quid, si eis vi cognitia, aut ipse putaret eam vi gloria, tum sit corrupta vel pura, et corruptam, eam sit virgo. ibi. n. 8. Quid, si id matrimonium efficer irritum. ibi. n. 10. & 11. Et quid, si id matrimonium sit validum in solo foro externo. ibi. n. 11. Et quid, si sit corrupta, ipsomet eam ducente, ibi. n. 13. & 15.

30. Biga-

INDEX.

32. Bigamia an contrahatur cognoscendo etiā ignorantia, vel praeципienti Ecclesia vxorem adulteram, & vi cognitam. lib. 7. disp. 8. à n. 15. vñq; in finem.
33. Bigamia similitudinaria an incurrit, cū constitutus in sacris, aut profectu init matrimoniū. lib. 7. disp. 8. à n. 1. vñq; ad. 8. Et an exagatur copula. ibi. n. 6. & 9. Et quid, si de duente moniale, vel cum voto castitatis similitudinaria sit, dicitur vxorem. ibi. n. 11. 12.
34. Bigamia haec similitudinaria an incurrit ex solo delito. lib. 7. disp. 8. n. 10.
35. B. VILLA.
36. Bulla cruciate præstat sit an stricte inter pretanda, vel iustitia virtute que vota possint commutari, & specialiter attineta ad castitatem, & religionem. lib. 8. disp. 1. à n. 1. vñq; ad. 10. Et an haec commutatio debeat omnino esse in bellis subditis. ibi. n. 1. Et quid, si turanum abolutus, vel conditionibus, & religionis, et castitatis, vel alterius rei referatur: vel quando est simul voluntari, et iuramentum. ibi. n. 11. Et an possit fieri dicta commutatio, & si potest adserit prius Pontificis, & conciliorum, vel denegari, vel cœfessio remittitur prius ad Pontificem, vel non Pontificis nisi si certis causis, & in opere certa commutare. ibi. n. 12. Et quid, in voto castitatis ad petendendo debitum. ibi. n. 9. Et quid, si pena pecuniaria tam ex voti fraktione debet. ponit. ibi. n. 14. Et an possit virtute iubilei commutari votum in opera que possit vir doctus iuricidat: & an interim hic frangens priori votum sit res ipsa. ibi. n. 15. Et an vota ante iubilem tempus facta, possit eo transfacta commutari. ibi. n. 16. Et quid, si lucrat subtilem nullam confessionem cum fecit, quod nullus culpe letabilius cœfessus est: vel intendebat lucratibilium, & non iuraverit, et non renuntiat vota virtute illius commutatio. ibi à n. 19. vñq; ad. 24. Et an haec commutatio debet necessario in cœfessione fieri. ibi. n. 25. Et an transfacto subtilem tempore possint ex vota commutari quorum quis sit in memor, aut memori commutationem non petit. ibi. n. 16. vñq; ad. 18. Et an si quis absoluatur est referens virtute iubilem quem intendebat lucrari, & non lucratur, et in reincidentia in excommunicationes referatas, vel sicut non possit postea a referente oblitera ab soluto a quibus cœfessio, sed à fôlo superiori. ibi. n. 21.
37. Bulla cruciate priuilegia an morte Pontificis expirant. lib. 8. disp. 8. n. 3.
38. Bulla priuilegia an cœfendant revocari per iubileum qui vigilismoquinum quoque anno concepione. lib. 8. disp. 8. n. 10.
39. Bulla virtute an sit eligibilis cœfessor cuiuslibet iuramentorum cladem materia. ibi. n. 1. Et an maior caufa, ubi concurrent voti, & iuramenti. ibi. n. 30. Et an maior caufa exigatur ad dispensandam in voto, quam in lege. ibi. n. 37. Et an caufa dispensandi in voto sufficiens, sita libi, quanto simul adeat voto non petenda dispensatio. ibi. n. 31.
40. Causa presumatur in utroq; foro in prius per, vel alio superiori dispensante. lib. 8. disp. 17. n. 14. 15. Et an credat, dicent se ex causa iusta dispensare. ibi. n. 16. Et an sit necessaria ut sit valida, & licita dispensatio. Vide dispensatio.
41. Causa dispensations cœfiant an euancient dispensatio, sine cœflio ante Pontificis concessionem, & ordinari, vel cœflio expeditionem, sine postea ita extinguitur ut redēcne postea causa non

rei.

INDEX.

requisitare lib. 8. disp. 10. & n. 6. & quo tempore debet causae in ea allegata veritate esse, ac scilicet, tempore quo mittitur Romam, vel tempore quo est Pontificis Imperator, vel tempore quo ordinarius illum expedit. ibi n. 1. ad 1. & n. 15.

15 Causa dispensationis quo tempore debentur vestigari. Vide n. precedenti.

16 Causa generaliter in rescripto expressa, vel dicendo, et alterum, vel per verbis impensionale, ut assertur, an sit probanda. lib. 8. disp. 35. n. 24. & 25.

17 Causa finalis, & impunissima quid sit, & in dubio quis prosumatur. lib. 8. disp. 21. n. 9. & n. 20.

C A V T I O.

17 Causa quando legato praestanda sit, & detrahitur legatum sub conditione retinendum. Vide litera. L. verbo, legatum. n. 17.

18 Causa quando sufficiat lautoria, & quando non: & quid nomine causonis intelligatur: & quando pignora, & fiduciifores, & hypothecas exigantur. lib. 10. disp. 18.2 n. 34. v. qd. ad 39. Et an iudex posse ex officio cogere ad cautionem praestandum. ibi. n. 39. Et quid, quando alter coniux diuini ratione petens dedit causam suam. ibi. n. 35. Et an sufficiat causatio, vel iuratio, quando obligatus ad fiduciiforū non inuenit fiduciis copiam? & foramenum de cenis se non invenire. ibi. n. 38. Et an sufficiat simplicis causatio, quando obligatus ad fiduciiforū est cuidentes filios. ibi. n. 45. Et quid, si causio non praeferatur ad petitione pars, sed ex iudicio officio ibi. n. 44. Et an non obstante causa possit vir cogitari. ibi. n. 46.

C A S T I T U S.

19 Cessationis a diuis tempore qualiter licet nuptias benedicere, vel alla dominica officia peragere. Vide litera. L. verbo, interdictum. n. 124. & tripli ci sequenti.

C I R C U N S T A N T I A.

20 Circumstantia accessus contra naturam cum propria uxori, & sic necesse fata, & sit adulterius vel fatus sit, sit dicere accessum cuius habition cum coniugio. lib. 6. disp. 18. per totam.

21 Circumstantia perfunctorum in testibus in fine necessario fideliter: & in accessu coniugali, vel ad coniugium, ubi non est feminis effici. lib. 9. disp. 46. n. 18. & 19. Et quid, in aliis. lib. n. 31.

22 Circumstantia loci facili in copula, ratiibus, affectibus, desideriis, verbiatis sit fata, & quando sit locus facer. Vide litera. E. verbo, Ecclesiast. n. 3.

23 Circumstantia an sit fata, duplicitate, malitia continet, & quod do re duplice precepto prohibitorum praecipitur. Ut si vigilia incidat in quadragesima, vel festi in dominica, vel est precepitu, & votu de eadē re: vel votis & iuramentum: vel omittitur officium canonicum debito ratione ordinis facta, & beneficij: vel committitur adulterium coniugium cum contumaciam: vel peccatum habet annexam excommunicationem. lib. 9. disp. 15. n. 5. & 6.

24 Circumstantia concubitus cum infidei, vel heretica, vel alia cum qua neglect matrimonium interian mutet speciem & sit fata. lib. 7. disp. 5. n. 4. v. qd. ad 17. vbi latet explicatur qualiter necessaria expeditur has dispensationes: & quale privilegium habent regulares ad id. Et ap. h. littera suo valore frumentorum p̄ sp̄ perfunctar ab eo.

25 Circumstantia stoppi quando sit fata. Vide litera. S. verbo, stoprum. n. 66.

26 Circumstantia quando adducatur hora in peccato luxurie. lib. 7. disp. 14.3. n. 7. ad 5.

27 Circumstantia copularis confessoris cum penitente, an sit fata. lib. 7. rotula disp. 5.

28 Circumstantia quod ordinis ficerit an in c. pulsa sit fata. lib. 7. disp. 27.3. n. 19. 20. 21. Et quid de circumstantia professionis. lib. 10. Et an simul fideliter, & profetas fornicans, fatisfaciat dictis se esse profellum, aut initiauit ordine facto. ibidem. n. 22.3. 24. & 28. 29. 30. Et an profetas fornicans fatisfaciat explicita fevorum emulsię, aut votū solemnē. ibi. n. 27. 29. 38. Et an sacerdos secularis fatisfaciat exprimens se esse in faoris, aut voto castitatis ligatum. ibi. n. 31. & 32. Et si sit Episcopus, vel praedicator religiosus, sit hoc quoque circumstantia explicanda. ibi. n. 33. Et an religiosos Societatis Iesu vobis benevoli similes bus ligatus, fatisfaciat dictis se preceas contra votum castitatis. Et catena religiosi peccata quā us voto non adfertur, & habeant speciem circumstantiam fataendam ratione factus. ibi. n. 34. Et an qui voleat expellere castitatem, & eit fideliter emulsię dicta vota biennii Societatis Iesu fatisfaciat explicando quidius horū. ibi. n. 35. Et quid si professus, vel fideliter, & vel habens votum castitatis, voleat se non habitum mollissem. ibidem. n. 36. Et quid, si quis ex his iurantur sacerdotum se castitatem, an tenetur hoc quoque explicare. ibi. n. 37. Et an votum, vel iuramentum saepe repetita constitutum novum maliorem necessariam fataendam. Velli sint iuramentum & votū de eadem re. ibi. n. 25. & 26.

C I V I L I S A C T I O.

29 Causa actio quando preindicit criminaliter, vel è contra. lib. 10. disp. 8. n. 19.

C L A V S U L A.

30 Clausula in fin. vel quacumq; dispositionis par. exposta, quando referatur ad omnia praecedentia lib. 8. disp. 1. & fin. & lib. 10. disp. 17. no. 15.

31 Clausula postura in uno. §. vel versiculo, an referratur ad alii. §. vel versiculo. lib. 7. disp. 10. n. 3.

32 Clausula, motu proprio, vide litera. G. verbo, gratia moro proprio. n. 3.

33 Clausula, ex certa scientia. Vide litera. G. verbo gratia moro proprio. n. 3.

34 Clausula, rescriptorum ac censorum in dubio furi terribus deroscere. lib. 8. disp. 7. n. 6. fin.

35 Clausula, non obstat, an augeat gratiam, supplices qualitate non expressas. lib. 8. disp. 24. n. 6.

36 Clausula, dummodo mulier rapra non sit, quomodo intelligatur. lib. 8. disp. 25. n. 17.

37 Clausula solleit apponit ac censorum appositę, & si non exprimuntur. lib. 8. disp. 25. n. 19.

38 Clausula, si modo nō sp̄ fa. h. litera dispensationis coiula habita sit tam verisicutur, quando alter coniux, eam sp̄m concepit. lib. 8. disp. 25. n. 3.

39 Clausula dispensationis in foro conscientie, decreto viro do re duplice precepto prohibitorum praecipitur. Ut si vigilia incidat in quadragesima, vel festi in dominica, & est precepitu, & votu de eadē re: vel votis & iuramentum: vel omittitur officium canonicum debito ratione ordinis facta, & beneficij: vel committitur adulterium coniugium cum contumaciam: vel peccatum habet annexam excommunicationem. lib. 9. disp. 15. n. 5. & 6.

40 Clausula dispensationis cum in fideli, vel heretica, vel alia cum qua neglect matrimonium interian mutet speciem & sit fata. lib. 7. disp. 5. n. 4. v. qd. ad 17. vbi latet explicatur qualiter necessaria expeditur has dispensationes: & quale privilegium habent regulares ad id. Et ap. h. littera suo valore frumentorum p̄ sp̄ perfunctar ab eo.

qui

INDEX.

qui his qualitatibus caret. ibi. num. 15.

40 Clausula qd dispensationis fori conscientie continet causam periculi incertitudinis, vt dispensatur in voto castitatis, vel religione, & explicatur lib. 8. disp. 34. n. 19. Et qualiter verius ficitur sc̄adula oritur, vel summa tamquam manusram. ibi. n. 20.

41 Clausula dispensationis fori conscientie precipit confit. lib. 1. examinare veritatem precū: & an illam sit dicta eius qui dispensandū est, ne alij rectes vocād, & si confessio contraria confit, & occulit sit dispensandū, nullo dispensationis testamento dato. explicatur lib. 8. disp. 14. n. 21. & 22. Et an haec dispensatione sine presentacione de ordinis iurata decreta Tridentini libri. n. 33. Et an sit examinata veritas precū: quid sit et nota rite vel ipsi post confessio nota. ibi. n. 26. Et quid, si ignorat veritatem precū dispensatio, tūc tamē ērā veritas valeat & ippenitatio ibi. n. 25. & 26.

42 Clausula contumacia montis: confit. si causa danda a confessio, & an coram omnibus vixit, explicatur lib. 8. disp. 34. n. 27.

43 Clausula iens penitentia impost, explicatur, & an sit necessaria confessio ad haec dispensationis expedientis, sive per se omniem, sive per religiosos, sive prius legimus lib. 8. disp. 34. n. 28. & 29. 30. Et an differat ab isto in foro conscientia, & in foro penitentiae. ibi. n. 29.

44 Clausula iens operis in qua debet confessio commotare votum castitatis, vel rei. tūc explicatur lib. 8. disp. 34. n. 32. v. qd. ad 41. vbi late in opera explicatur.

45 Clausula ieiuniorum ieiuniorum literas, & ut alter nō profitetur explicatur lib. 8. disp. 34. n. 4.

46 Clausula legitationis prouisitio p̄t, & suscipitio, ad solo confessio ad foro conscientie ligatur. lib. 8. disp. 24. n. 4. v. qd. ad 1.

47 Clausula occultum dicere est impedimentum, quod sit illegitum: & en dicitur: eoz ea in impedimentum in regularitate, & censura quacumq; quod non sit nota, nō ne publica: & delictū ex quibus oriuntur, nō sit publicum in quantum delictū, vel non scitur publici delictū id impedimentum, & censura. lib. 8. disp. 34. n. 5. & dicitur ei sequitur. Et quid si delictū ad foro ex termino deducit sit, & eoz sit delictū omnius abusus, vel alio ieiuniorum, vel delictū in foro conscientie, vel delictū in foro ieiuniorum, vel delictū in foro ieiuniorum de cunctis partibus est tota accusatio. ibi. n. 37. & 38.

48 Clausula dispensationis in foro conscientie ad matrimonium factum ieiuniorum, & continens, ut contrahentes experiantur in postu continentes, & coniugantes habentur, vel absconditamente separari, & ratione tantum de ieiuniorum consentaneitate, explicatur lib. 8. disp. 34. n. 60. & 61.

49 Clausula gravis vobis in specie fori conscientie polita qualiter intelligatur, & an possit presentari: in compositione exigere, quod in foro externo solleit erat, quando in dispensatione fori conscientie qualiter aliquam tacta est, cunctis dispensatio pertinet in foro interno. lib. 8. disp. 34. n. 61.

50 Clausula dispensationis cum illegitimo, dommodo paterna incontinentia imitator non sit explicatur lib. 8. disp. 34. n. 27.

51 Clausula defensum doris contiens, vel doten ē viro, vel ab alio supplendam, qualiter intelligatur lib. 8. disp. 34. n. 27.

¶ 4 num.

INDEX.

rum. 18. Et an gaudeat in clausibus priuilegio fori. n. 21. & 22. Et an possit capi à justice securari in causa clausi. lib. n. 21. & 24. Et an perdat priuilegia vacans negotiorum. ibi. n. 25. & 26. Et an feme dimittens habendum, & post herum sumens recuperet priuilegia. ibi. n. 27. & 29. Et an mortua vox recuperet omnia priuilegia. ibi. n. 29. & 31.

45 Clericus infirmus cum dimissis capitulis se vacante, cani quo nequius casu concideat, an ipso facto absq; sententia amittere priuilegia. lib. 7. disp. 46. n. 20.

66 Clericus cum quo dispensatur ad matrimonium, an teneatur ad hoc. lib. 8. disp. 8. n. 4.

C O G N A T I O C A R N A L I S .

67 Cognatio carnalis nullus quid sit, & quatuorplexio fit, iustus gradus filii. lib. 7. disp. 50. à num. 2. vñq. ad 3. Et sius gradus quibus regole dignoscantur hinc canonico, & clavis, & virtus iuri, & copiatus est feruenda, libi. n. 2. & 4. vñq. ad 2.

68 C. gnatio carnalis animo. Et linea distinetur a linea matrimonium inter parentes, & filios. lib. 7. disp. 51. n. 28. Et an possit iure in hoc dispenſare. libi. n. 9. Quod si soli parentes, & filii extra em. libi. n. 10.

69 Cognatio carnalis in testa linea ascendunt & descendunt, non in infinitum distinx matrimoniū. lib. 7. disp. 51. n. 10. Et an in secundo grado, vel vñq; ad quartum ordinat iure natura. libi. n. 15. vñq. ad. 20. Et an teneat Ecclesiastice vñq; ad quodcumque solum gradum. ibi. n. 22.

70 Cognatio carnalis impedit matrimonium iure naturae, vel diuino, hodie in gradibus in Leuitico interdictum. lib. 7. disp. 52. n. 10. vñq. ad. 7. & n. 13.

71 Cognatio carnalis in linea transversa, non in aliquo gradu distinx iure naturae matrimonium. lib. 7. disp. 52. n. 9. vñq. ad. 1.

72 Cognatio carnalis quo gradu tunc antiquo Ecclesiastice distinx matrimonium: & quo gradu nasci. lib. 7. disp. 52. n. 1. vñq. ad. 3.

73 Cognatio carnalis in ostendit matrimonio, quando coniunctus distinx in qua libet communis spise, si remotor differet vñq; ad quorum gradū. lib. 7. disp. 53. n. 4. Et quid, si alter differ in primo gradu spise, alter vero ultra quartum. ibi. n. 5.

74 Cognatio carnalis quo petat in eius dispensatione explicari, subrepititia fit. Vide litera. D. verbo, in confusione. n. 53.

C O G N A T I O L E G A L I S .

75 Cognatio legalis quid sit, & quatuorplex. lib. 7. d. 63. n. 5. Et an ostendit ex imperfetta adoptione. lib. 8. vñq. ad. 10. Et quando impedit, ac dirimunt matrimonium illi à n. 12. vñq. ad. 16. Et qualiter hoc impedimentum vim habeat, cum legibus inductum sit. libi. n. 17. Et an ad hoc sit, ut seriat in adoptione formant legibus praescriptam. ibi. n. 18. Et an cognatio hac matrimonio superueniens impedit debiti petitionem. libi. n. 19. Et an hoc impedimentum sit ex solo iure humano. ibi. n. 21. Et an infideles qui cum eo contraxere sint conuerteret. libi. n. 22. & 23.

76 Cognatio legalis quantum duret. lib. 7. disp. 63.

INDEX.

86 Cognatio spiritualis an contrahatur inter parentem, vel alio modo. ibi. n. 24. Et quid requiritur ut cetera fratnites legi. lib. n. 25.

77 Cognatio legalis an sit inter adoptantem, & adoptiu parentes, qua impietate matrimonium lib. 7. disp. 63. n. 26. Et an filius adoptivus possit ducere filiam legitimam adoptantis marituo parentem: ut eo (superfite, si alter eo, ut se emanet) arcu. ibi. n. 27. Et an inter fratres adoptantes possit esse matrimonium ibi. n. 28. Et quid, inter duorum fratrum adoptariorum filios. ibi. n. 29. Quid inter filium adoptivum & filiam naturalem illi, gitim an adoptivus, et filium naturae, et illegitimum ac optantis cum filia adoptata. ibi. n. 30.

78 Cognatio legalis inter adoptantem, & adopti parentes, ad quoniam vñq; gradum matrimonium impedit. lib. 7. disp. 63. n. 31. & spicilegus. 1. Et an cognatio legalis inter patrem adoptantem, & filiam filie adoptatae. ibi. n. 32. Et an adoptans possit ducere, et quoniam filiam illegitiman adoptari. ibi. n. 36.

C O G N A T I O S P I R I T U A L I S .

79 Cognatio spiritualis quid sit, & an solo iure Ecclesiastice inducit. lib. 7. disp. 53. n. 1. & 2. Et an ex baptismō, & confirmatione oratione, impediens, & diuinenus subsequens matrimonium. lib. n. 30. Et an ultima sponsalia processione. lib. n. 6. Et an ex alia facilius ostendit.

80 Cognatio spiritualis ex catechismo. Vide hac litera. C. verbo, in confessione. n. 9.

81 Cognatio spiritualis an ostendit ex confessione, & sit facta circumstantia accessus confessoris ad preuentorem. lib. 7. tota disp. 55.

82 Cognatio spiritualis an extinguatur morte personae, qua media est contracta. lib. 7. disp. 54. n. 8.

83 Cognatio spiritualis an ostendit ex baptismō, vel confirmatione, quando haec sacramenta iusta sunt. lib. 7. disp. 62. n. 5. Et quid, quando baptismus in necessitate collatus est, & iteratur solemniter in Ecclesia. ibi. n. 4. & 5. Et quid, si quis ratione dubij poterit baptizetur, reprobatur. libi. n. 6. Et an contrahatur, si quis nondum integrè natus baptizetur, & postea rebaptizatur. ibi. n. 7. & 8. Et an contrahatur in solemnitatibus catechismi, que adhuc sunt in Ecclesia, quando puer et domus baptizantur. ibi. n. 1.

84 Cognatio spiritualis inter duas personas contrahatur, iure antiquo. lib. 7. disp. 44. n. 9. Et quid arreto Tridentino. ibi. n. 10. Et an hoc arreto transfundatur ab uno coniuge in alium. ibi. n. 11. Et an contrahatur inter ipsos met patrinos. ibi. n. 12. Et an si conjuges simul alienum pacem levem de fero fonte, præveniunt ure debiti exigendi. ibi. n. 13. Et an cognatio sibi transire Tridentinum contrahatur, si modo abata, vel reliqua possit. Tr dentini, eo modo quo post contracta sibi. n. 14. Et an contrahatur cognationem spiritualis competenter patentes naturales, illegitimi, & adoptivi baptizati persone, vel consummatae cum patre. ibi. n. 16.

85 Cognatio spiritualis an possit duplicit ex parte contrahiri, ita ut duo possint ad inuicem esse patrini. lib. 7. disp. 54. n. 17.

86 Cognatio spiritualis an contrahatur inter parentem, vel nequit inter. lib. 7. disp. 62. n. 11. & 12.

87 Cognatio spiritualis an contrahatur a tenente in b. spissimo priuato. lib. 7. disp. 62. à n. 13. vñq; ad finem. Et an contrahatur a baptizante in baptismo non folcato. ibi. n. 9. & 10.

88 Cognatio spiritualis quando plures, sive alii, qui designantur, sive non tangunt baptismum, vel confirmatum, quando inter illos eu baptizato, vel confirmato, & eorum parentibus contrahtatur, ac teneat iure antiquo, & Tridentini. lib. 7. disp. 57. n. 4. vñq; ad finem. vñl. p. 1. causas. Et an cognatio spiritualis contracta ante Tridentinum, eis quod tergere placuerit duobus, sit ablata modo. lib. 7. disp. 57. n. 13. vñl.

89 Cognatio spiritualis an possit contrahiri per procurato. lib. 7. disp. 59. n. 23. & 24. Et an possit per manu. ibi. n. 5. Et quid, si evictuado habeat. ibi. n. 6. Et quid, si procurator ille reuocatus, si clausus reuocations renuntiatur. ibi. n. 8. & 9. Et an possit contrahari vñl. sicut mittit procuratore. lib. n. 7. Et an contrahatur ab ipso procuratore ter eti nomine al. eter. ibi. n. 10.

90 Cognatio spiritualis an sibi. n. 10. ab hereticis baptizantis, consimilante, vel teneante. lib. 7. disp. 60. n. 2. Et quid, si infidelis baptizatur, aut teneatur. ibi. n. 3. vñq; ad. 10. Quid si sibi. n. 10. sit catechumenus. n. 9. Et an contrahatur sibi. n. 10. quando potest. b. spissimo recipit. ibi. n. 11. & 12. Et an co- trahatur, ab infidele, si Christianus simus cum filio levem puerum, aut alter levem altero baptizantur. ibi. n. 10. Et an contrahatur ab infidele, quando fideli baptizatur, vel confirmatur, vel teneremus puerum. ibi. n. 13. & 14. Et an cognatio conualescat, infidelis peccata baptizato: & tunc non possit interfieri matrimonium. ibi. n. 15. ad 17.

91 Cognatio spiritualis an contrahatur a non confirmante teneente in baptismō vel confirmatione. lib. 7. disp. 60. n. 18. 19. & 20. Et an contrahatur ab Episcopo non confirmato. b. spissimo. lib. n. 21.

92 Cognatio spiritualis an contrahatur a religiose patiens baptizato, vel confirmationis, & an hic patiens in obsequio. lib. 7. disp. 60. n. 21.

93 Cognatio spiritualis ut contrahatur a patre, an in certa casu desideratur. lib. 7. tota disp. 61.

94 Cognatio spiritualis an contrahatur a patre per solam responsum, vel necessarium sit tenere puerū, nisi baptizatus vel confirmatus, aut cum de sancto fonte subspicitur: & qui actus requirantur, & sufficiunt lib. 7. tota disp. 62.

95 Cognatio spiritualis superueniens matrimonio, an impedit debiti petitionem, & obi. n. 22. Et quid si coniux tenet communem filium in cœribus. n. 11.

96 Cognatio spiritualis an sit d'ficiens dispensatione, nec seleat in ea dispensari. lib. 8. disp. 19. n. 7.

97 Cognatio spiritualis que perat in eius dispensatione explicari, subrepititia fit. Vide litera. D. verbo, dispensatio in confusione. n. 15. 3.

C O H A B I T A R E .

98 Cohabitarē an teneantur coniuges, & ea obli-

gitur ex natura matrimonij, ita ut nec patio tolli possit. lib. 9. disp. 4. n. 2. vñq; ad. 4. Et an possit mutuo confusus esse separati. ibi. n. 3. Et quis index possit ad compellere. Vide verbo index n. 120. An possit es- fe diuinus separativus, & confuetudo. ibi. nu- mer. 12. Et quando licet viro peregit proficiens & an teneatur fecum defere viro. ibi. nu- mer. 13. & 14. An possit ratione voti implendi abesse. Vide litera. V. verbo, votum, numer. 85.

99 Cohabitarē cum leproso coniuge, aut patienti morbo contagiosis an teneatur alter. C. ex. Vide litera. I. verbo, leprosus per totum.

100 Cohabitarē cum coniuge furioso an teneatur alter colitus, vel id sit causa diuinitatis. lib. 9. disp. 18. n. 18. & ibi. de ebrio coniuge & an licet tunc alter ad religionem transire. lib. n. 48.

101 Cohabitarē quando non teneatur coniugatio ratione sequitur alterius. Vide litera. S. verbo, se- uitio. n. 3. & 4.

102 Cohabitarē an teneatur viro cum viro habe- ti concubinam. lib. 10. disp. 19. n. 20. Et quid si ex viri latronis, ab iure deiſiciat dannum inuidit viro. lib. n. 20.

C O M M O D I A .

103 Omeodias facere, representare, aut audire etiam clericos, quando si peccatum. lib. 9. disp. 46. n. 41. 42. Commissarius Crucifixus.

104 C ommissarius, Crucifixus bulla, & qualiter posse dispensare circa matrimonium, vel de- biti petitionem aut prolem legitimam. Vide litera. D. verbo, dispensare. n. 13.

105 C O M M I S S I O N E .

106 C ommissari qualiter possit vota virtute bullae, & legibus perclusa. n. 66. & n. 67.

C O M M U T A R I , E T C O M M U V- T A T I O .

107 C ommissari qualiter possint vota virtute bullae, & legibus perclusa. Vide litera. B. verbo, bullam. n. 34.

108 Committari vota per pulchra religiosorum qualiter possint. Vide litera. A. D. verbo, dispensare. n. 13.

109 Committari vota per pulchra religiosorum qualiter possint. Vide litera. A. D. verbo, dispensare. n. 13.

110 C ommissari ut contrahatur a patre, an in certa casu desideratur. lib. 7. tota disp. 61.

111 C ommissari ut possit paterna pecuniorum debita ex voti penalis fructione, vel quando a Papa est imposta. lib. 8. disp. 16. n. 14.

112 Committari voti, & iuramenti. Vide litera. V. verbo, votum. n. 10. 16. 17. & 18. ad. 11.

C O M P R E N S A T I O .

113 C ommissario an sit adulteriorum quo ad amissionem dotti, & ob nuptiis donatio- nis, ita ut adulterio contum occulus non iusteretur: & si post isti applicata adulteriorum, teneatur restituere. lib. 10. disp. 3. ad numer. 29. ad 1. & dis- put. 9. numer. 37. Et an sit compenſatio, cuod accusationem criminalē, ita ut viro adultero non licet, accusare adulteram, ex disput. 8. nu- mero. 33. & 34. & 35. & 36. & 37. Et quid si accusatio in clausis. lib. n. 39. Et quid si accusatio in clausis. lib. n. 39.

114 Compensatio adulteriorum, so sit quod di- cōntifici, ita ut confus polles adulterio teneatur redire ad adulterio dimissum sive sententia di-

INDEX.

INDEX.

- eliger petere, & non reddere; et quia do per copulam vel alios familiaritatis actus, celosat remittere. Vide litera A. verbo, adulterium. n. 41.

144 Cōfūx transfixa ad secundas nuptias, quater tenuerat filii prioris matrimonii bona testacea. Vide litera B. verbo, filius. n. 22. & 23.

145 Cōfūx petere matrimonium diffusa ratione impotentia, an retenetur speciem impotentie, aut causam allegare. lib.7. disp.10. n. 20.

146 Coniux: impotens an potest proclamare aduersas matr. mosiam. lib.7. tota disp.124.

147 Coniux. Vide alia verbo, maduca, debitum, dicitur, restituere tuas, vir. vxor.

G O N S A V I N I T A S .

148 Cōfūx anguitata. Vide hac litera. C. verbo, cognatio carnalis. n. 67.

C O N S E R V A T O R E S .

149 Cōfūtorum potestas an expiret morte concedentis. lib.8. disp.1. & 3. n. 43.

C O N S T I T U T I O .

150 Cōfūtitio concili. Vide hac litera. C. verbo, concilium. n. 115. n. 21.

151 Constitutio sua an possit Pontifex renovare quoad effectus etiam ex illis incurso. lib.8. disp.7. n. 4.

152 Cōfūstitutio penalas, & odiosas est amplianda, quando in animarum faciem ad vitandum peccatum lata est. lib.7. disp.9. n. 8.

153 Constitutio limitans vel corrigit mensuram censure corrigere, vel limitare etenim mensam, lib.7. disp.10. n. 20.

154 Cōfūstitutio declarans alia recipit omnes interpretationes quas declarata recipit. lib.7. disp.46. num. 21.

C O N S V E T U D O .

155 Confusione ut derogat legi circa sacramentalia, an indiget scientia principis. lib.7. disp.3. n. 18. n. 19. & 20.

156 Confusione un posuit efficer licet in pluralitem vxorum. lib.7. disp.8. n. 10.

157 Confusione un posuit inducere impedimenta matrimonii impotentia, aut dimissio. lib.7. disp.4. n. 1. v. 19. 20. Et an posuit aliquod impedimentum aboleri. lib.1. n. 10. v. 19. ad fin.

158 Confusione que dicitur rationabilis, ut posuit inducere legi, vel illa abrogare. lib.7. disp.4. n. 14. Et quando posuit abrogare legi dicente non obstat quae confundit, et illa reprobat. lib.1. n. 11. & 14. Et an tunc exigatur scientia principis. lib.1. n. 14. Et an in dubio confusione derogant legi profumat rationabilis, & posuerit vidates eosus ratiudine, ac legem ceteris eius causa excusentur. lib.1. n. 24.

159 Confusione un probetur, si unus doctor eam esse auctoritatis. lib.7. disp.17. n. 8.

160 Confusione obtinet serum esse qui dicit ancillam, an valere. lib.7. disp.1. n. 19.

C O N S V L E R E .

161 Cōfūx an licet minus malu admittandu matus ad illud; inducere, & opere ferre. lib.7. disp.11. 4. numer. 14. v. 19. ad. 24. Et an licet illis minus malu perfidie materialia offere, & complicitate inducere ut simili perpetret id peccatum. lib.1. n. 19. Et an velociter responda mea, licet ad illa tueri inducere, ut aliena raplat. lib.1. n. 5. Et an licet malu confundere ad vitandu equaliter, teneturque hic restituere lib.1. n. 26. Et

an licet alio peccatum veniale patrare, ad vindicandum in fei, vel in alio grauissimum. lib.1. n. 27. Et an habent votu castitatis, vel alia matrimonio obstantia, licet suadere matrimonium, quād p̄sum in venera laborum. lib.1. n. 29.

C O N T E M P T V S .

162 Cōntēptus quando dicatus constitutus culpethalem debet habere. lib.7. disp. 82. n. 6.

C R E D E N D V M .

163 Credendū an sit ius amictū cōlögis dicentes se credidisse et si suum contingem cum capitulo copulati habuit. lib.1. n. 17.

164 Credendum an sit iuramento coniugis dicentes se vixisse castitatem. lib.10. disp. 10. n. 17.

165 Credendum an sit profectio dicere se fidei professum vel nullius int̄ a quinquevium ratificare professionem. lib.7. disp.1. n. 14.

166 Credendum an sit hec beatus copula, & negantibus femen et esse enim suum. lib.7. disp.4. n. 19.

167 Credendum an sit dicto se habere comisum non ad difensandum, aliud facere funditum. lib.8. disp.17. à n. 17. Et an credat dicentes ex ista causa dispensatio. lib.1. n. 16.

C R I M E N .

168 Crimen adulterii solum an matrimonium impedit. lib.7. disp. 8. n. 1.

169 Crimen adulterii cui promissione futuri matrimonii, sive costrictio ipsius de prefeſi cui adulterio dicitur matrimonium. lib.7. tota disp. 78.

170 Crimine machinationis mortis alterius cōlögis quād dicitur matrimonium. lib.7. tota disp. 78.

Criminalia articulo.

171 Criminales actio quando praedictae caills, vel et contra. lib.10. disp.8. n. 19.

C V L P A .

172 Culpa prima noget. lib.9. disp.4. n. 24.

C V L T V S .

173 Cultius disparitas qualiter dissolat matrimonium. Vide litera I. verbo, infidelis. n. 109. v. 19. ad. 18.

C V R I A L I S .

174 Virilis falso nomine narrat contra relationem patris, quas peccata incurrit. lib.8. disp.21. n. 18.

C V S T O D E S .

175 Vitiosae memoris an possint se abscondere hendarum. lib.10. disp.12. n. 51.

D

D O C E M O N .

1 D Oemonis scientiā vitā an licet. lib.7. disp. 96. n. 4.

Debitum coniugale.

2 D ebitu coniugale solvere, vel petere, an licet tum, interius sum; fit, ac gratiam ex operato conferat. lib.10. disp.1. n. 1. & 2. 17.

3 Debitu petere, aut reddere, an sit sub praecepto. lib.9. disp.1. n. 2. & 3. Et an in hoc fint coniuges paries. lib.1. n. 1. Et quando dicatus curiosus petere interpretatio, vt tenetur alter reddere debet. lib.1. n. 4. Et an uxori tenetur reddere vita non pertinenti expresse. lib.1. n. 5. Et quando, quando eti p̄fectum incontinentiam, et an fint ut ex iustitia lege debitum reddendum coniugis non petetis. lib.1. n. 6. & 7. Et an hoc obligatio redidisti, ac tuis adpetendam, oritur ex matrimonio. lib.1. n. 8.

INDEX.

Et quando sit mortale negare debitum : & an semper petat coniux animo obligandi. ibi à n. 9. vñq; ad finem vbi etiam quid, si sepe debitur petatur. De quo etiam eodem lib. 9. disp. 24. numer. 6.

4. Debitum reddere ita ut impeditur generatio, qualis culpa sit. lib. 9. disp. 20. nu. 1. Et quid, si a liquidum sumatur ad conceptionem impeditur. Vide litera. V. verbo, vñrgo. n. 35. Quod, quando sumitur aliquid ut abortus sequatur, vel cum eius periculo. Vide litera. A. verbo, abortus, numer. 3.

5. Debitum an posuit negari vxori ob detem non solutum. lib. 9. disp. 1. n. 1.

6. Debitum tempore cibetatis, aut amentis tempo, ne quando coniuges tantum sunt fatui, vulgo tontos. Vide litera. A. verbo, amentes. n. 59.

7. Debitum an sit foliendum coniugi leprosi, morbo, Gallico, aut alio contagiofecto. lib. 9. disp. 22. à n. 14. vñq; ad. 22. At an posuit sanus tuus conscientia redire, cum pericolo etiā ut proles nascatur leprosa. ibi n. 23. & 24. & 25. Et an sit obligatio habitandi cum leproso, & alia obsequia ei exhibendibi. ibi n. 26. vñq; ad. 30.

8. Debitum an sit reddendum ut pericolo proprieatis, si coniux febris, aut aliquam dolorem patitur, aut tempore proximo post prædium, aut in balneo, vel paulo post egressum. lib. 9. disp. 24. à n. 1. vñq; ad. 13.

9. Debitum an posuit negari coniugi qui est fur incorrigibilis, aut posuit vxor tunc fugere. lib. 9. disp. 24. n. 7.

10. Debitum negare ob filiorum multitudinem, vel ad vitandum dannum in bonis fortuna, vel fama, vel ob utilitatem in illis comparadam : vel ne filius nascatur ex maculato alterius coniugis fanguine. lib. 9. disp. 25. per totam.

11. Debitum solo, aut pueri ratione cognationis ipsi iustus impeditur. Vide litera. C. verbo cognatio spiritualis. n. 95. Et an interdicunt coniugios qui simili patre fueru. lib. 7. disp. 54. n. 15. Vide etiam. sequentem.

12. Debitum qualiter impedit affinitas superueniens matrimonio, ita ut hinc incestuoso interdictum debiti petitio. lib. 9. disp. 27. à n. 1. vñq; ad. 2. Quid, si incestus, aut cognatio spiritualis sine occulta. ibi n. 2. Quid, si alter coniux contrahetur affinitatem, vel cognationem spiritualis. ibi n. 3. Quid, si talis incestuoso, aut affectus quocong; alio im pedimento impeditur contrahetur alius matrimonio, an posuit petere. ibi n. 5. Quid, si sit in coniugio cum propriis consanguinibus. ibi n. 6. & 7. Quid, si cognat, a filium sue vxoris, vel terminam cum qua habet impeditum publice honestatis. ibi n. 4. Quid, si cognat consanguineā personā coniugis ultra secundum gradum. ibi n. 13. & 14. Quid, si vñq; coitus sit incestuoso cognoscē personam contangibilem alterius, aut contrahetur cognatione spiritualē, cū altero. Eode ibi n. 7. tota disp. 28. Et an tenetur ingredi religione, vel posuit reddere coniux qui nondū consummato matrimonio hanc cognationem, vel affinitatem contrahit. codem lib. 9. tota disp. 29. Et an sententia iudicis, exigatur, ut hic iure pendendi puetur. codem lib. 9. tota disp. 30. Et quid, si termina vi, vel meru, vel consensu vñti

cognita sit. ibi tota disp. 31. Et quid, si adit ignorantia facti, quia, scilicet, ignoratur incestus, vel cognatio: vel ignorantia juris statuta haec ponnam pñfationis preendi debet, vel ignoretur ipsa pena, eodem lib. 9. disp. 32. à numer. 43. vñque in finem. Vide etiam quatuor numeros sequentes. Vide etiam litera. I. verbo, incestuoso. ibi n. 81. & 82.

13. Debitum an posuit potere ducens consanguineam in tertio, vel quarto gradu eius quam carnaliter cognovaserat. lib. 9. disp. 27. à n. 15. Et quid, si post matrimonium cognovit consanguineam in tertio vel quarto gradu vxoris; ibi numer. 13. & 14.

14. Debitum per se an impeditur cognoscendo consanguineam sponsi, vel confinguecum sponsi post matrimonium ratum, & nondū consummatum. lib. 7. disp. 15. n. 6.

15. Debitum an posuit petere cognoscens affinem sui coniugis, vel eam cum qua habet impedimentum publice honestatis. lib. 9. disp. 27. n. 4.

16. Debitum an petere posuit qui cum impedimentoa quocong; tantum impeditur matrimonium, illud contractum. lib. 9. disp. 27. nu. 5. Et quid, si cum admisit incestum cum consanguineis coniugis, trasferat eo matrimonio soluto ad alium, an posuit petere debitum. ibi n. 5.

17. Debitum petri an impeditur cognatio legalis superveniens matrimonio. lib. 7. disp. 63. n. 19.

18. Debitum petri an impeditur quocunq; impedimentoa dirimenti superveniens matrimonio. lib. 9. disp. 32. n. 43.

19. Debitum petri an impeditur vora castitatis, religionis, non nubendi, assumendi ordinis sacri: & circa reliqua ad vora pertinetia. Vide litera. V. verbo, votum, à numer. 56. vñque ad numer. 83.

20. Debitum reddere quando sit peccatum, ex eo quod petens petendo. lib. 9. tota disp. 6.

21. Debitum petere an aliquando licet, quando virgine coniugis est interdicta petatio. lib. 9. tota disp. 7.

22. Debitum reddere impeditus ob alterius coniugis crimen, an posuit tunc vñi peccatione, & sic coniugis. lib. 9. disp. 6. numero. 17. Et an posuit reddere ob vitanda odia, & scandala. ibi numer. 15.

23. Debitum an tenetur vxor reddere vñro sacris initiatu, aut professo ad ipsam renouato. lib. 7. disp. 38. n. 22.

24. Debitum petere an posuit is cum quo abſi: legitima causa dispensatur in vñro sollemnem ordinis sacri, vel religionis. lib. 8. disp. 8. n. 4. & 10.

25. Debitum ad reddendum coniux se impotenter medijs illicitis reddens, qualiter peccet: si que circumstantia necessario fatenda, si ex recto cu alia concubitu, aut pollutionibus accidat. lib. 9. disp. 3. nu. 1. & 2. & 3. Quid, si absidentis id accidat. ibi n. 5. Et an ob id excusatetur coniux a ieiunio. ibi n. 10.

26. Debitum ad reddendum ut fiat coniux potentior an tenetur vñi calidis, alijsve meditatis. lib. 9. disp. 3. n. 6.

27. Debitum an propria autoritate negari posuit coniugii adulterio. lib. 10. disp. 12. à numer. 20. ad. 1. Et quid, si index reddi praecipiat, vel lis pendeat. ibi numero. 6. & 7. Et an adulterio

INDEX.

sit ipso iure prius ex actione debitum: & quid, si falsis testibus se tueatur, & alterum copellat. ibi. n. 8.

28. Debitum reddere coniugi compellere, & cohabite, an sit veriusq; iudicis. lib. 9. disp. 4. nu. 7. Et an posuit iudicis Ecclesiasticis invocato secularis auxilio ut adducere vxorem ad mariti domum, & procedere contra lacum dentem ex vxorem. ibi. n. 6. & 8.

29. Debitum petere ut omni culpa vacet, & similiter resister, an debet esse causa propter, aut causa debiti reddendi. lib. 9. disp. 8. n. 2. Et an sati sit gratia habendi successori. ibi. n. 2. Et an opus sit refra actus, vel habita in Dei cultum. ibi. n. 3. Et quid, si intentio habendi prolis, nec calid, nec exclusivus. ibi. n. 4. Et an si obligatoria redditio, quocong; fine peccatum. ibi. n. 5. Quid, si bono fine ceptum sit, vel redditus, & si filii varieatur in copula. ibi. n. 6. Et quando finis est mortalis, vel ventus, quotuplex culpa, mortalis, vel nemoralis. ibi. n. 7. & 9. Et an posuit esse ut matrimonium sit mortale ratione finis, non tamen iste actus ob eundem finem. ibi. n. 7. Et an actus coniugalis si aliquando mortali ratione finis, & si finis non mortaliter, ibi. n. 8. Quod, si peccatum sit, & si alii fines ex ratiōne secundarii intendantur. ibi. n. 11. Quid, si bonus vñle intendatur. ibi. n. 12. Quid, si bonum sacramenti, ibi. n. 13. & 14. 15.

30. Debitum petere, vel reddere, quando in coniugio optant coniuges prole carere, aut plures filios non habere, qualis culpa sit. lib. 9. disp. 8. n. 10.

31. Debitum petere, vel reddere causa vitande fornicationis, an licet. lib. 9. tota disp. 9.

32. Debitum petere, vel reddere causa latitatis tuē dñi, vel celatae latitatis. an licet. lib. 9. tota disp. 10.

33. Debitum petere, vel reddere causa vñpletatis, aut acceptare voluntaria ipso actu, an licet. lib. 9. tota disp. 11.

34. Debitum petere, an reddere varatio situ, quale peccatum sit. lib. 9. disp. 16. à n. 1. ad. 8.

35. Debitum petere, an reddere intravias pro posteri, non animo sibi consummari, ut vñs sit in eius superficie reflectit vir venerabilis, vel ea in oscinae intramortale, ut vñs sit vñi usum parte feminis extrahere mebū, quale peccatum sit. lib. 9. disp. 17. à n. 1. ad. 8.

36. Debitum coniugale an redditus matrimonio, & an tunc licet emittere, quando possunt corire, non tam per vñmen femen emittere conjugis: ut quia vir per matrimonium factus est eunuchs, vel valide senex. lib. 7. disp. 10. nu. 6. 7. Et quid, si femina matrimonio inito nequit vivum fecundare, vel alij propria vita periculo patere. ibi nu. 8. 10. & 11. Et quid, si femina recipiat, & statim ob infirmitatem expellat femen. lib. 9. disp. 17. n. 7. & 25.

37. Debitum an eu pñ sit, quando femen viriisque coniugis non simili concordit: & an simul concurrere si neceſſarium ad generationem. lib. 9. disp. 17. n. 7. & 9. Et an oporteat tardiorum ad seminandum, se tñibz pronocare. ibi. n. 8. Et an vir citius seminans teneatur expectare ut femina seminari, vel peccet se ad prius seminandum provocans: positaque continuare, quando fami-

lia nondū seminata. ibi numer. 9. 10. & 11. Et an semina que nondū seminata postea viri sim membro extracto se tacibus ad seminandum provocare. ibi. n. 12.

38. Debitum an sit peccatum, quando vir ex partu dilatatione, vel ex natura & festinatione aliquid feminis extra via effundit. lib. 9. disp. 17. n. 14.

39. Debitum petere, aut reddere, an licet, quando post initum matrimonium dubitatur an impossita pñcesserit, an potius subsequitur sit: an sit temporis, an perpetua: & an sit vera: & quando cum hoc dubio latitur matrimonium. lib. 7. tota disp. 13.

40. Debitum petere: aut reddere an licet, si nec per aspectum, nec alio modo potest probari impunita viri in foro extero, ut dicitur matrimonium. lib. 7. disp. 10. n. 2.

41. Debitum petere, aut redire an licet, quando viri infecundina, quibus potest iudicio medicorum rediti apta vir. lib. 7. disp. 9. n. 3.

42. Debitum reddere, aut petere, siue pilori configi, siue posteriori, quando licet coniugibus separari ratione impotenter, quando deprehenditur potesta a tercio fornicatum, aut ad alias nuptias transflisse. Vide litera. I. verbo impotenter. ibi. n. 68.

43. Debitum dum solutur, an tenetur vir ad semini emissionem, vel qualis culpa sit ante feminationem se retrahere, siue vir feminari, siue n. 6. lib. 9. disp. 19. à n. 1. vñq; ad. 7. & 9. Et quid, si aliquis flagrante, vel hosti, vel alii est virte periculum, an posuit vir se retrahere, et clam cum effusionis extra vas periculo. ibi. numer. 6.

Et quid, quando duo fornicantur, an posuit quis se retrahere ante feminationem, quando iam feminam feminari posuit; hec hue vir, hue si. Et cognita se retrahere, ne sumen recipiat, aut reficiat. ibi. n. 7.

44. Debitum tempore menstrui petere, an licet. lib. 9. disp. 1. à n. 1. vñq; ad. 11. Et quid, quando virus feminis putatur ibi. n. 9. Et an licet ut reddere. ibi. n. 11. vñq; ad. 11.

45. Debitum petere, vel reddere tempore prægnationis, an licet. lib. 9. disp. 2. à n. 1. vñq; ad. 7. Et quid, post partum ante purificationem. ibi. n. 8. vñq; ad. 12. Quid dum puer lactatur ibi. n. 13. vñq; ad. finem.

46. Debitum petere, aut reddere, an licet, vñl dubitatur de valore matrimonii, sive lib. pendet, vel alij onus eius nul. itas. lib. 9. disp. 25. n. 6.

47. Debitum petere, vel reddere tempore excommunicationis saltem, vel virtusque coniugis, an licet: & reliqua parti ipsi tam in diuinis, quam in humanis lib. 9. tota disp. 14.

48. Debitum petere, vel reddere in loco publico, an licet. lib. 9. disp. 14. n. 7. Et quid, de tacibus. n. 2.

49. Debitum petere, vel reddere in loco sacro, & qualis sit locus facer, an licet. lib. 10. disp. 1. à n. 2. vñl etiam agitur de tacibus.

50. Debitum an licet petere, & reddere, post matrem coniugum pñctum etiam iuramento sumendum, se tñibz pronocare. ibi. n. 9. disp. 37. n. 20.

51. Debitum petere, vel reddere pñctis bimetiis: ante matrimonii consummationem, vel tempore feria: um quo interceduntur benedictiones, vel

ante

INDEX.

- ante ipsas Ecclesias benedictiones; vel ante promissas denunciations, quando dispensatum est ne premittantur, qualis culpa sit. lib. 9. disp. 12. n. 1. & lib. 7. disp. 7. n. 21. & dogmatis sequenti.
- 52 Debitum petere, vel redire diebus factis, vel rogationibus, vel feiuntorum, an licet; & quid, si sit in contemptum dei fatti, & quando dicatur talis contemptus. lib. 9. nota disp. 12.
- 53 Debitum petere, vel redire, arte, vel per Eu-
charistia sumptionem, quando sit culpa. lib. 9. nota disp. 12.
- Declaratoria litera.
- 54 D E C L A R A T O R I A LITERA, que imperande sunt quando in dispensatione confanguntur tali gradus remotori, si facta est metrio, ex-
pli cantur. art. lib. 8. disp. 12. n. 23. & lib. 33.
- D E C R E T U M.
- 55 D ECRETUM, quam auctoritate habet, quo ad testimonia sanctorum, conciliorum pro-
vincialium, aut legum in eo infra. lib. 9. disp. 12. n. 2. &c.
- D E L E C T A T I O.
- 56 D ELECTIO in cogitatione alterius personae,
tempore coniubii consuegit, quando
sit mortalis. lib. 9. disp. 17. n. 6.
- 57 Delectatio quando dicatur venerata. lib. 9. disp. 46. n. 5.
- 58 Delectatio morosa in actu coniugii absens
coniugitis, si literat. lib. 9. disp. 44. n. 22. v. q. ad 7. Et quid, si sit pollutionis pars. curia. n. 10. disp. 44. n. 40. Et quid, si dicitur, illatio sequatur. ea disp. 45. n. 42.
- 59 Delectatio morosa, si licet contumibus, quan-
datione votarum, sinistrariis, aut dubiis de va-
lore matris nominis, aut aia de causa non licet co-
pula. lib. 9. disp. 44. n. 19. & sequentibus.
- 60 Delectatio in sponsis de copula futura, vel in ei-
dis de præteritae vel sub conditione, si pe-
nilla sunt eontra, an literat. lib. 9. nota. disp. 57.
- D E L E G A R E . D E L E G A T A P O-
TESTAS, & Delegatus.
- 61 D ELEGATI, an possit Episcopus, non dispensatio-
nem, quia in capite, sive ratione folius
neglectatis concedere potest. lib. 8. disp. 6. n. 20.
- 62 Delegare an possit officia. Episcopi dispensa-
tionem sibi commissum a Pontifice, vel recep-
tionem testimoni. lib. 8. disp. 17. fin.
- 63 Delegata potestas an sit cum committeretur al-
iquid in Tridentino, vel alibi Episcopis tanquam
fidelis apostoli delegatis, sicut Pontifici, au-
thoritate nostra hoc facit. lib. 8. disp. 2. n. 10.
- 64 Delegata potestas Episcopis an transferat in capi-
tulum fidei vacante. lib. 8. disp. 20. 10.
- 65 Delegata potestas a superiori, an possit ab eo
eiusdem superiori recuperari. lib. 8. disp. 33. n. 27.
- 66 Delegata potestas ad dispensandum, altitude fa-
ctendum, quando cessit mortis eius cui delega-
tur, & quando censeatur facta nomine perso-
ne delegati, & quando nomine eius dignitas; &
qualiter in dicto censeatur facta. lib. 8. disp.
22. 3. num. 1. v. q. ad 11. Et an commissio facta
gato, vicario Episcopi, capitulo, abbatarum, au-
canonico transfiat ad successorem. lib. 1. nota. 1. v. q. ad 12. Et quid, quando commissarius nu-
dum ministerium, aut ab initio, ibi. lib. 1. nota. 14. Quid, quando non moritur delegatus, sed eius
officium cessat, aut ad aliud dignitatem trans-

INDEX.

- Denuntiare, & denuntiationes.
- 71 D ENUNTIARE an tenentur qui non erant
imperitamenta, et in eo pro solo confesse-
tione dispensantur. lib. 8. disp. 34. n. 44.
- 72 D E N U N T I A T I O N E S an repeatenda sunt, quando sibi
facti, matrimonium differtur, vel nisi matrimonio
ni in quo sum facta, facti irrum, & infa-
ratur in foro extenso. lib. 8. disp. 35. n. 20.
- D I C T I O T I O.
- 73 D ICITIO taxativa, quae non excludat ca-
sus similes. lib. 7. disp. 37. n. 6.
- 74 D ICITIO, quilibet, & quicunque, quid importet,
& an comprehendit etiam personas inhabi-
tantes. lib. 1. disp. 37. n. 31. & 32.
- 75 D ICITIO, penitus, & dictio nullus, an importet
ipso iure. lib. 8. disp. 1. n. 75. 76.
- D I E S.
- 76 D IAS termini an computetur in termino.
lib. 7. disp. 37. n. 2.
- D I E T A.
- 77 D IETATIS, qui sit, lib. 8. disp. 16. n. 7.
- D I G N I T A S.
- 78 D IGNITAS, quo tempore requiriatur in dele-
gato Pontificis, et in delegatus. Vt de ha-
bentia. D. verbo delegatus. n. 70.
- 79 D IGNITATIS requiriatur ut possint esse delega-
ti Pontificis, et in delegatus, habent capitul-
i iure, etiam, etiam vicariis, sur vicarius
Episcopi, non in consuetatis, & abituum, ac
alio, non habent iurisdictionem, quasi ep-
coptici. lib. 8. disp. 1. n. 32. v. q. ad 35.
- D I M I L I T A R I.
- 80 D IMILITARI, ut ordines an expirant
obitum, conceduntur. lib. 8. disp. 8. n. 32.
- D I S P A R I T A S C O V E T U S.
- 81 D IPA, ipsa, iusta, ut matrimonio impe-
ditur. Vide litera. I. verbo, infideles, &
n. 109. v. q. ad 18.
- D I S P E N S A N D I P O T E S T A S,
- Dispensatio, Dispensatio.
- 82 D ISPENSANDI potestas quando cessit mor-
te, et cunctis eius, si delegatus, vel
delegata. Vide littera. D. verbo, delegata
potestas. n. 66. & 67.
- 83 Dispensandi potestas concessa Episcopo circa
beneficiis an restituatur ad simplicem. lib. 8.
disp. 1. n. 76. v. q. ad 11. 8. Quid de commissori
bus dispensandi factis. In loco, cunctis eius
confessario, vel in foro externo ordinatio, an
expiri more concederetur, et integraria. lib. 8. nota. 86.
vique in finem. Et an expireret omnes ha-
scutates, quando d' spensatio nondum est scrip-
ta. Eodem lib. 8. nota disp. 29.
- 84 Delegata potestas circa computationem, dispe-
nsationem, et votorum, an extendatur ad iuramenta
etiam concurrentia vinculo utroque; & potestas in
eis dispensandi extendatur ad communandum.
lib. 8. disp. 2. n. 14. v. q. ad 23.
- 85 Delegata an validem gerat, dum ignor-
ans mons delegantis qui se integrabit. lib. 8.
disp. 2. n. 31.
- 86 Delegatus Pontificis, et vice legaliter quis pos-
se esse, an requiriatur in eo diligenter tempore
quo delegationis littera impetratur, an tempo-
re quo illi presentantur, an potest utraque. lib.
8. disp. 29. n. 28. Qualis sit hac dignitas. vide
hac littera. D. verbo, dignitas, n. 79.
- 87 Dispensandi potestas in quedam causa raci-
onem, non facultas denegetur, et sit subrep-
titio. lib. 8. disp. 2. n. 24.
- 88 Dispensandi potestas in aliquo tempore, an co-
prehendatur littera, et sit duplex ex parte, vel
coiunctus et sit alterus inferior, et an potest dispe-
nsari in duabus gradibus, vel altero cōsanguini-
nitatis, & altero affinitatis, possit quando am-
bo gradus in eodem reperiuntur. lib. 8. disp. 24.
- 89 n. 9. & 10. Et an potestas dispensandi in gradu cō-
sanguinitatis extendatur, ad cuiusmodi affinitatis,
ibid. n. 19. Et an potestas dispensandi affinitatis
inclusa potestate dispensandi in publica honestate
similiter concurredit, itē sit ex matrimonio
ratio. lib. n. 41. Et an dispensandi potestas in ali-
quo gradu eis consanguinitatis, vel consanguinitatis in-
clusa mixtum, non per quando cōtrahentes di-
scunt, in qua qualiter est potest. ibi. n. 34.
- 90 Dispensare, possit Papis in iure diuino ab-
solutor, & naturali, longeudo de propria dispensa-
tione, & quando diffracta in foro diuino natura
pendentia propria voluntate, an si vera de pe-
nitentia vel causā declaratur. lib. 8. disp. 6. n. 2. v. q.
ad 17. & n. 23.
- 91 Dispensare an possit Papa in iure solent ordi-
narii, etiam profecitionis, & que causa exigatur.
lib. 8. tota disp. 8. Et an nisi dispensari ab ipso causa,
valere matrimonium, nec peccantibus, venient
pendente debito. lib. n. 10. Et quis dispensare
potest peccantibus debito. lib. n. 10.
- 92 Dispensare an possit Papa ut matrimonium ad
tempus inauratur. lib. 8. disp. 8. n. 9.
- 93 Dispensare an possit Papa in impedimentis, su-
di divino & naturali dirimenti matrimonii.
lib. 8. disp. 1. n. 11. & 12.
- 94 Dispensare in impedimentis iure humano di-
mitemur matrimonium, in sit solles Pontificis. lib.
8. d. 1. p. 6. n. 14. v. q. ad 17. Et in speciali in qui-
bus impedimentis possit dispensare, et plebare, ibi
n. 12. Et an possit dispensare in acte ad mat-
rimonium requisita. lib. 7. disp. 10. n. 21. Et an
possit dispensare ut fideli cum infidelis contra-
acto. lib. 7. disp. 21. n. 10.
- 95 Dispensare an possit Papa in radice matrimonij,
trah legitimis prele habiti quod temporaliter, &
spiritualiter perindeat, si ex legi iure matrimonio
orta est; & quando cœsareus sit dispensare, &
an alii possit dire, et legitimare quod temporali-
& an prius op. secularis possit hoc modo dis-
pensari in matrimonio radice. lib. 8. disp. 4. n. 1.
v. q. ad 17.
- 96 Dispensare an possit Papaas in matrimonio rato,
vel tempore infidelitatis causum. lib. 8. disp. 6. n. 22.
- 97 Dispensare an possit Papa in pluralitate uxorum.
lib. 7. disp. 8. n. 9.
- 98 Dispensare an possit Papa in irregularitate biga-
maria. Vide littera. B. verbo, bigamian. n. 22.
- 99 Dispensare an soleat Papa in cognatione spiritu-
uali. lib. 8. disp. 19. n. 7.
- 100 Dispensare an censeatur Papa, vel Princeps
supremus, vel qui unius inferiores admittentes
ad actionem prohibetur, vel illum fieri paten-
tes. lib. 8. tota disp. 4.
- 101 Dispensare tecum an possint Papa, Princeps seu
lari, vel prelati aijs, qui quicquid habebit potesta
re delegari dispensandi, vel possint comittere co-
fessari, ut cum eis dispensari. lib. 8. tota disp. 17.
- 102 Dispensare an possit Legatus à latere circa impe-
di mentia matrimonii dirimenti. lib. 8. disp. 6. n. 22.
14. v. q. ad 17. Et an habebit maioritatem factum quo
ad dispensandum in sua proximicia, quā Episcopi in
sua diocesis. lib. 8. disp. 9. n. 22. Et an validem dispe-
nsari ab ipso causa in causibus suis contumis. Eadem lib.
8. disp. 17. n. 5. Et an possit secundum, vel cōstatu dis-
pensare admittendo ad actum, vel illum partendo.
Vide hic dicitur. lib. 8. precedens.

INDEX.

- 102 Dispensare an possit Episcopus in impedimentis diuinitutibus matrimoniorum, in casu magis necessitate: & si eius facetas in hoc amplius quam committunt crucis, lib. 3. disp. 6. n. 24. & n. 20. Et quid, extra causam tantu[m] necessitatis? ibi à n. 24. vñq. ad. 17.
- 103 Dispensare an possit Episcopus impedimento suu est imperata dispensatio subreptita; lib. 3. disp. 6. n. 21.
- 104 Dispensare an possit Episcopus quando impedimentum est dubium: & an tunc sit necessaria dispensatio; lib. 3. disp. 6. n. 18.
- 105 Dispensare an possit Episcopus vibrare Tridentini sententia de matrimonio, ve[ci]o qui bane fide costraxere matrimonium irritant, ita ut in ea non inveniantur; lib. 3. disp. 6. n. 19.
- 106 Dispensare an possit Episcopus in impedimentis impeditis matrimoniorum; lib. 7. disp. 17. à n. 10. vñq. ad. 15.
- 107 Dispensare an aliquando possit Episcopus in votis abolutis castitatis & religionis, & alii referuntur, & non nobis, & assumendi ordinis facti; lib. 8. tota disp. 19. Non tunc explicatur haec vota & referuntur sicut, vel materia in qua ea commentantur.
- 108 Dispensare an possit Episcopus in votis pernubus, & conditionibus castitatis & religionis, & alii referuntur, & que dicantur conditiones, & que ponuntur; lib. 8. tota disp. 10.
- 109 Dispensare an possit Episcopus in votis castitatis emisisti post matrimonium; lib. 8. disp. 11. per totam.
- 110 Dispensare an possit Episcopus in votis castitatis ad petendum debitum, lib. 8. tota disp. 12. Erigunt enim coniugia ab aliis, vxoris liberta iustificato, lib. 1. 4. Et quid cum votis castitatis animo ingredientur coniugium, qui non confundant, vel priori bluc stri, vel aliis adulteretur, vel si ful votu religiosis, lib. n. 6. Et quid, si haec vota post matrimonium emisisti, lib. 8. tota disp. 11.
- 111 Dispensare in omnibus votis an possit Episcopus post scelera reformatione, lib. 8. disp. 9. n. 3.
- 112 Dispensare an possit Episcopus circa sursumcastitatis & religionis, lib. 8. tota disp. 13. Et an horum tempore continet impicitu votum, lib. n. 4. Eni[m] concessis omnibus votum, & votis, prout voti castitatis & religionis, vel omnibus votis, nisi exceptione facta, censentur concessi iuramenta religionis, & castitatis, lib. 6. & 7.
- 113 Dispensare an possit Episcopus in cognatione spicula, & affinitate ad petendum debitum, lib. 8. disp. 12. n. 10. vñq. ad finem.
- 114 Dispensare an possit Episcopus in votis nouitiorum, sic autem Ingreditum, sive potest illa censentur, lib. 9. disp. 39. n. 4.
- 115 Dispensare an possit Episcopus in estate ad matrimonium regi sua, lib. 7. disp. 10. n. 12.
- 116 Dispensare an possit Episcopus, cum dispensatio committitur a Pontifice officiali diocesis, lib. 8. disp. 27. n. 30. & 32. vñq. quid, si prius erat officialis, seu iuratus Episcopi, factus sit Episcopus clausum diocesis.
- 117 Dispensare an possit Episcopus ut conjugatus habeat beneficium, lib. 7. disp. 42. n. 17. & 18.
- 118 Dispensare an possit Episcopus ut beneficio.
- 119 non pro tales confessus tempore prohibito, lib. 7. disp. 7. n. 6.
- 120 Dispensare an possit Episcopus in lege Papa, vel Concilio, quando in ea constituta dispensatio, nec explicatur, et lib. 8. disp. 5. num. 1. vñq. ad. 6. Et quando sit constitutio Papa, quando conciliab[us] nu. 6. vñq. in finem.
- 121 Dispensare an possit Episcopus in ieiunione beneficii cum illo qui est eo persuadens, & si alter illud impetrat, ita Pontifice, si vacans, lib. 7. disp. 4. n. 2.
- 122 Dispensare an possit Episcopus articulo iure antiquo vel plures adhibenter partiri in baptismo, vel confirmatione, lib. 7. disp. 17. num. 2. Et quid auctor Tridentino, lib. n. 7.
- 123 Dispensare an possit Episcopus cum familiariter, etiam in interditio, vel caritatem defectu, lib. 8. disp. 1. n. 3.
- 124 Dispensare an possit Episcopus, vel a iij praefato in vota, in lege propria, vel superioris, imponendo multam diuina pecuniarum, lib. 8. disp. 14. n. 1. & 2.
- 125 Dispensare an possit Episcopus, & iij praefato, quando est tunc in qua possunt d[omi]ni dispensare, & prius adiutor Pontifice est, sive concessit dispensationem, sive negavit, sive in negare solita sit, lib. 8. disp. 14. n. 10. vñq. ad. 7. Et quid si denegatur Episcopus, & censit ad Pontem, sive an possit potest Episcopus, potestque illa se Pontificis causa ut dispensare, lib. n. 8. Et si ergo sicut dicitur occultus, nec deductus ad foru contentiosum, lib. n. 9.
- 126 Dispensare an possit Episcopus opus sondum consecrari in casibus occultis concessum per Tridentinum, et de reforma, et lib. 8. disp. 2. n. 1. Et an capitulo sive vacanti id possit, lib. n. 10. Et quid ab Abbatis, & alii habentibus tu iustificationem quasi Episcopalem, & subditi horum possint ad Episcopum consigere ceteros casus: & an ea possit isti officio, & refringendis, & competit Episcopis ante Tridentinum: lib. n. 12. Et quid si dicatur casus occultus, vide litera C. verbo, clausula n. 47.
- 127 Dispensare an possit Episcopus, & qui, unque a iij dispensare potest esse ordinario, vel ex privilegio in votis, in posse pecunia: iam ex votificatione debita, vel a Papa Imposita, lib. 8. disp. 14. n. 14.
- 128 Dispensare quater possit Episcopus in lega propria, etiam iurata, & a Papa confirmata, & quanto in contractum transiuit, lib. 8. disp. 17. à n. 22. vñq. ad. 12. Et quid possit in lega syndicis, etiam, vel iipso vel Archiepiscopu[m] & in lega i[us]m diuinitutis in. Vide litera A. verbo, Ar. hi[er]op[er]is, lib. n. 6.
- 129 Dispensare Episcopu[m]. Vide alia in hoc edice vero, dispensare, n. 59. & 100.
- 130 Dispensare an possit capitulum sive vacante, & in quibus. Vide litera C. verbo, clausula n. 7. Et an possit dispensare quando dispensatio co[m]mittitur officiali diocesano, vel Episcopu[m], lib. 8. disp. 27. n. 32.
- 131 Dispensare quater possint Abbes, & alii ha[bi]tantes iurisdictionem quasi Episcopalem. Vide litera

litera

INDEX.

- 132 Litera A. verbo, abbas nu. 1. & 2. & alia circa hoc in hoc verbo, dispensare, nu. 99. & 100. & 125. vñq. ad. 129.
- 133 Dispensare quater possit vicarius Episcopi, laurecipiti sive vacante, aut abbatum, & iij. forum praestolo, & habentiam iuriacionem quasi episcopalem, & quoniam lo Pontificis constite dispensationem expeditissima officiali Episcopi, aut diocesis, lib. 8. disp. 27. n. 29. vñq. in fin. Et an si id est, Episcopi, & officiales, lib. n. 20. Et an h[ab]itatio dispensatio possit per Episcopum expedite, vel per ipsam viri amorem ab officio, vel in fin. Episcopum cladem dicens, lib. n. 20. & 21. Et an h[ab]itatio dispensationes possint expedire, & esse delegati Pontificis, vel vicarius capituli, & habentium iuriacionem quasi Episcopalem, vel ipsorum capitularium, vel vicarius Episcopi, non duo consecrati, lib. n. 22. vñq. ad. 35. Et quid, si duo sine vicario, an possit alterius adiutor, & sacerdos iste sive ip[s]u p[ro]ximamente, & possit ipse met, vel alii corrigere sententia, postquam deceptus est de auctorisatione eisdem fabri, prius, survalium lib. 1. n. 3. vñq. ad. 35. Et an necessario debet esse in confessione, lib. n. 10. Et an possit dispensare, vel commutare, quoniam petens impetravit prius aliam dispensationem a Pontifice, vel Pontifex denegare sit solitus, aut adiutor denegat, vel religiosus nolatur dispensare, sed remitterit ad Pontificem. Vel non Pontificis tantummodo operi certa commutare. Eo lib. 8. disp. 14. n. 7.
- 134 Dispensatio quid sit: & in quo distet ab interpretatione, abrogatione, derogatione, & strictione legis, & a privilegio, lib. 8. disp. 1. n. 1. & 2.
- 135 Dispensatio ac si lat[er]e interpretanda, ac stricta, cum omnibus suis limitationibus, & ampliationibus, lib. 8. disp. 1. n. 3. vñq. in finem. Et quid de dispensatione, in causa matrimoniorum, ac in favorabilitate, & extende dat, ibi numer. 30. Et quid de dispensanti potestate. Vide verbo, dispensatio: postulat, lib. 8. n. 4.
- 136 Dispensatio cum illegitimo ad ordines ac si ad omnes ordines: & ut sit capax beneficii: & quid, quando est dispensatio totalis, lib. 8. disp. 1. à n. 2. ad. 28.
- 137 Dispensatio ad plura beneficia, ac extendatur ad non residentium: & in defecu gratias ad curatum, an extendatur ad non recipiendos ordinis tempore praevisorio: & ad non residentium ad extendatur ad recipiendos fructus. lib. 8. disp. 1. n. 19. & 20.
- 138 Dispensatio cum Episcopo ut consecratione differatur, an extendatur ut retinet beneficia: & dispensatio cum canonico ad factum ordinem legitimum statem recipiendum, an extendatur ut vocem habeat in capitulo, lib. 8. d. disp. 1. n. 23. & 24.
- 139 Dispensatio, sive licentia ad restandum, an extendatur ad codicillos, vel donationem causa mortis, & vi faciat conuulsione, tuncmentum antea factum: sive factum primo testamento confecto, lib. 8. disp. 1. 4. num. 9. & num. 17. & 18. & n. 28.
- 140 Dispensatio, sive licentia ad cedenda una, an extendatur ad lastcheinia: & dispensatio, sive licentia ad edendas carnes, an extendatur ad lactentibus, lib. 8. disp. 1. n. 18. vñq. in finem.
- 141 Dispensatio, sive licentia ad ordines ab alieno Episcopo accipiendos, an extendatur ut cum accipiente dispensetur in irregularitate, & alii in pedestris, lib. 8. disp. 1. n. 25.
- 142 Dispensatio an admittat argumentum a matre, ad minus, lib. 8. disp. 1. d. n. 32. vñq. in finem.